

Проклетије, Грбаја, 19/21. јун 2009.

(текст Д. Ђорђевић, фотографије Д. Ђорђевић, С. Митић, Д. Дабовић)

Планинари из ПД Врбике, Панчева, Београда, ... – укупно нас 21, провело је занимљив викенд на Проклетијама, овога пута у долини Грбаје и по околним врховима. На пут смо кренули у петак поподне, релативно удобним превозом, а до циља – планинарски дом ПД раднички у Грбаји стигли смо око 2,30.

Јунско јутро у Грбаји

Планинари на стази

После краћег спавања, у 8,00 крећемо ка Каранфилу Љуљашевића, опробаном стазом кроз Љубокућ. И поред (не)очекиваног снега у завршном делу успона већина планинара око 12,30 излази на врх Каранфил Љуљашевића (2240 м). Како су облаци већ почели да се приближавају Северном врху, одлучујемо да после краће паузе кренемо назад.

(Не)очекивани снег

Одмор на врху

Тамо доле је планинарски дом

Поглед на Маја Језерце

Нас неколико одлучује да у повратку "сврати" на Мали Каранфил (2119 м) а са нама и најмлађа учесница успона 11-годишња Бранислава Апостоловић која због снега није могла до Љуљашевића.

Како јој је ово био први врх преко 2000 м, уследила је традиционална планинарска церемонија. Ако овако настави, од Браниславе очекујемо да за неколико година крене у освајање врхове Хималаја.

Како се брзо "кварило", време се исто тако брзо "поправило" тако да смо до краја дана имали такорећи идеалне услове за планинарење. Из тог разлога нисмо журили са повратком, уживајући у свим чарима које Проклетије пружају.

На Малом Каранфилу

Силадзак

А у дому нас је сачекао пасуљ са кобасицама и сланиницом припремљен на "смедеревцу" по традиционалној рецептури Гоце (Добричина мајка) и Цеце (моја супруга) који смо јели са задовољством својственом гладним планинарима.

Кад год дођете у Грбају нешто вас изненади – позитивно или негативно. Овога пута изненађење је новотворен ресторан – да ли је то пријатно или непријатно изненађење оцените сами (ми смо вече провели у овом ресторану, у башти са погледом на Очњак).

Новотворени ресторан у Грбаји

Грбаја у облацима

Јутро је освануло кишовито са облацима који заклањају врхове Проклетија. Ка Волушници је кранула мања група планинара него претходног дана, а ако време дозволи идеја је била да се направи кружна тура Волушница – Попадија – Талијанка. Ипак, због све лошијих временских услова, после доласка на Волушницу (1879 м) одлучено је да се група врати у дом, што је и учињено.

Успон на Волушницу

Поглед на Каранфиле са Волушнице

После паковања, око 13,30 крећемо ка Гусињу где правимо паузу за окрепљење (углавном су то познати гусињски ћевапи) а затим око 14,30 настављамо пут ка Србији.